

Könyvtár egy szakközépiskolában

Régi, patinás középiskoláink nagy hírű, muzeális értékű könyvritkaságokkal büszkélkedő könyvtárai évszázadok során alakultak ki. Több nemzedék szorgalma, áldozatkészsége és kultúraszeretete hozta létre a becses s gyakran hatalmas könyvvállományt ezekben a – zömmel hitfelekezeti – gimnáziumokban.

Vajon a mi korunkban alapított állami középiskolák könyvtárai – mert könyvtár nélkül már nem épült új középiskola a rendszerváltás előtti évtizedekben – milyen színvonalat képviselnek? Milyen s mekkora az állományuk? Milyen szolgáltatásokat tudnak nyújtani diákjaiknak, tanáraiknak? Pénzközpontú új világunkban vajon szellemi műhely-e még az iskolai könyvtár, amelynek kisugárzó hatása van az intézmény életére? Ilyesféle kérdések ötlöttek fel bennem, amikor elindultam a kispesti *Trefort Ágoston Két Tannyelvű Szakközépiskolába* könyvtárlátogatásra.

Folyton megújuló szakmai profil

Könnyű megtalálni az iskolát: szecessziós stílusban emelt, műemlék jellegű épülete közvetlenül a Kossuth téri forgalmas piac mögött magasodik. A századelőn polgári iskola működött benne, később pedig, 1945 után a kerület gimnáziuma költözött be a falai közé. A gimnázium 1964-ben új otthont kapott a városrész másik pontján, és az üresen maradt, elöregedő épületben helyezték el az 1959-ben alapított s egy kommunista politikusról, Latinca Sándorról elnevezett szakközépiskolát, amelynek nemrég, 1991-ben lett névadója *Trefort Ágoston*, Eötvös József érdeműs utódja a kultuszminiszteri bársonyszékben.

Treforról kevesen tudják, hogy nagy pártfogója volt a magyar iparoktatásnak is. Azt hirdette, hogy „*kellőleg előképzett és megfelelően továbbképzett, jól iskolázott, fiatal iparosnemzedékek nélkül a mindenfelé hangoztatott és kívánatosnak elismert ipari fejlődés csak illúzió marad.*”

Nincs szándékunkban az iskola történetében elmélyedni s részletes visszatekintéssel traktálni az olvasót, mindössze két olyan mozzanatra utalunk az intézet múltjából, amely valamiképpen összefüggésben áll a könyvtárával is. Először az 1978–1980 között elvégzett nagyszabású renoválást említjük meg, amikor is hatvanmillió forintot költöttek az épület teljes felújítására és kibővítésére. Ebből az akkor ugyancsak tetemesnek számító summából jutott önálló és a növekvő iskolai igényeknek megfelelő könyvtár kialakítására is. Második helyi sajátosságként a képzési arcél többszöri s bátor átszabását tartjuk említésre méltónak. A szakmai váltásoknak nem kis szerepük volt a könyvtári állomány sokszínűbbé válásában.

Kezdetben géplakatosokat és elektroműszerészeket képeztek, elsőként az országban szakképzési céllal, aztán kezdeményezők voltak a tanfolyam jellegű technikusképzés megindításában. Később az ipari szerkezetváltás követelményeihez

igazodva áttértek a számítástechnikai képzésre. A nyolcvanas évek végétől – a Világbank ifjúsági szakképzési programjának keretében – *mechatronikai technikusokat* képeznek itt. (A mechatronikáról azt kell tudnia a kívülállónak, hogy ez a komplex és vadonatúj szakiskolai tantárgy, miként elnevezéséből sejtethető, a mechanika, az elektronika és a számítástechnika kardinális elemeinek összegyűrásából jött létre.)

Említésre méltó az is, hogy a Trefort az ipari szakközépiskolák közül elsőként kapcsolódott be a két tannyelvű oktatásba. 1990 óta számítástechnikai szakon évente indítanak egy magyar–angol tanítási nyelvű osztályt is. Az angolul folyó oktatást az iskola könyvtárában egy háromezer kötetes idegen nyelvű, változatos tematikát kínáló gyűjtemény szolgálja.

Évről évre új kihívások érnek bennünket – tájékoztat *Varga Lajos* igazgató –, de mi nem térünk ki előlük. Nálunk nem lehet a babérokon megpihenni, mert itt mindig történik valami új dolog. Ezt érezte meg *Göncz Árpád* köztársasági elnök, amikor három évvel ezelőtt Kispesten járt, és a következő észrevételt jegyezte be az iskola emlékkönyvébe: „*Csuda egy iskola ez! Tartsátok meg ilyenek, tanárok és diákok közösen!*”

Indulás ötszáz kötettel

Ötési albérleti hányódás után jutott az iskola saját épülethez. Kispesti általános iskolákban megtűrt albérllökként nem az iskolai könyvtár fejlesztése volt az első számú nevelőtestületi feladat, nem is sürgette senki. Amikor beköltöztek a Kossuth téri épületbe, a teljes könyvállományuk alig érte el az ötszázat, és ez a kevéske könyv simán elfért néhány üvegajtós szekrényben.

Meglehetősen sokáig, 1972-ig álltak fenn a mostoha viszonyok, ugyanis addig itt sem volt különálló helyisége a csak lassan gyarapodó könyvtárnak. Még egy lyuk sem. Ekkor viszont valahogy szorítottak neki egy kis szűk termet. Végérvényesen csak az 1980-as esztendőben, a nagy felújítás és épületbővítés során oldódott meg a több mint egy évtizede vajúdo probléma: a főépület földszintjén jutott egy hatvan négyzetméteres helyiség a könyvtár számára.

Eszes Erzsébet könyvtáros szerint – magyar-orosz-német-eszperantó szakos tanári szakképesítése van a könyvtárosi mellé – most még elegendő ez a terem az utóbbi másfél évtizedben tizenkilencezer darabra szaporodó könyvtári egység számára. Ennek ellenére már a bővítésen török a fejüket. Újabb négyzetmétereket már nem tudnak hozzácsatolni, ezért fölfelé fognak majd terjeszkedni, mivel még két sor könyv elfér a mostani polcok teteje és a mennyezet között.

Egyelőre tehát nincs zsúfoltság a könyvtárban, aminek egyéb oka is van, mégpedig az, hogy az iskolához tartozó kollégiumban lététként van elhelyezve a háromezer kötetes idegen nyelvű anyag. Ezek gondozását és kölcsönzését *Kondé László* kollégiumi nevelőtanár végzi.

Hogyan oszlik meg a most már nem lebecsülendő gyűjtemény, amelynek a 19 ezres száma tartalmazza a hang- és videokazettákat is? (Ez utóbbiakból összesen 450 egységük van.)

Érdekes, hogy ebben az ipari jellegű szakképző iskolában is a szépirodalmi művek – jelentős mértékben a kötelező és az ajánlott olvasmányok – teszik ki az

állománynak mintegy a felét. Szinte mindegyik előírt műből fél-, sőt egész osztálynyi mennyiség áll a diákság rendelkezésére. A gyűjtemény másik felén osztozik a történelem, a tudományos ismeretterjesztés, a technikai-műszaki és a természettudomány, a művészet és a sport, illetve a nyelvtanulást és a szaktárgyi felkészülést segítő idegen nyelvű (zömmel angol) könyvek.

Szaktárgyi kézikönyvekkel, lexikonokkal, szótárokkal kitűnően föl van szerelve a könyvtár. Ilyen irányú gondjaik sincsenek. A kézikönyveknek és a különböző audiovizuális információhordozóknak csak kis része sorakozik a könyvtár polcain, a többi a tanári szobában, illetve a szertárak szabad polcain bármikor hozzáférhető, akár tanárok, akár diákok keresik.

Így is jelentős a könyvtár forgalma. A betérő diákok gyakran kérnek szakkönyveket, nemcsak a tanárok, amelyekből fölkészülhetnek egy-egy tanórai külön szereplésre. A könyvtáros rendszerint a téma feldolgozásához is ajánl nekik módszertani ötleteket. Afféle szolgáltató szellemi műhely ez a könyvtár.

Beszerzés, de nem a maradékelv szerint

Muzeális értékű könyv nincs a Trefort Szakközépiskola birtokában. Sem az iskola alapításakor, sem később nem jutottak ilyen jellegű örökséghez vagy adományokhoz. Néhány tucat angol nyelvű, friss kiadású szépirodalmi könyvet kaptak az angol és az amerikai követségtől, egy minisztériumi pályázaton pedig nyolcvan darabból álló videotékát nyertek; ezeken kívül minden könyvük, kazettájuk saját szerzemény.

Nézem az évente beszerzésre fordítható költségvetési összegek alakulását, és azonnal kitérnek a számokból, hogy az állománygyarapításra fordítható pénzzel az igazgatóság nem bánik szűkmarkúan; házi költségvetésükben nem a maradékelv érvényesül, amikor a könyvtári kiadásokra kerül sor. Az utóbbi évek adatai ezek: különböző források igénybevételével 1993-ban 696 ezer, 1994-ben 367 ezer, 1995-ben 468 ezer forint jutott könyvtári beszerzésekre. És hogy mire futott egy-egy év keretéből? 1993-ban 1682, 1994-ben 584, 1995-ben 632 új könyvtári egységgel gyarapodott az intézmény.

Ne hallgassuk el, hogy a világbanki képzési programban való részvétel új anyagi forrásokat is jelent a bekapcsolódó iskoláknak, ez tükröződik a Trefort könyvtári költségvetésében is! Mindemellett természetesen az sem mindegy a könyvtár számára, hogy milyen pedagógus igazgatja az iskolát. Ha a direktor igazi barátja a kultúrának, és szívügyének tekinti az iskolai könyvtár sorsát, akkor lehet enyhíteni a mostoha körülményeken, anyagi nehézségeken. A Trefort Ágoston Két Tan nyelvű Szakközépiskola vezetője, Varga Lajos ugyan műszaki ember, de – mint mondja – gyerekkorától fogva nagy könyvbarát. A humán kultúra iránti fogékonyság még a pápai református kollégiumban erősödött meg benne, ahol középiskolás éveit töltötte. Látogatásomkor a könyvtárról beszélgetve jegyezte meg az alábbi szentenciát: „A könyvtár nélküli iskola nem iskola.”

Persze a kispesti szakközépiskolában sem minden fenéig tejfel, mert a tisztas beszerzési keret sem elegendő a reális igények kielégítésére, manapság oly mérvű a drágaság, ezért aztán itt is össze kell húzni a nadrágszíjat a mostani ínséges években. Kevesebb hetilap és folyóirat előfizetésére telik, mint korábban. Az idei

tanévben mondták le a *New Scientist* című angol szaklapot, amelynek egy negyedévi előfizetési díja már csaknem negyvenezer forint; ennyi pénzt napjainkban egy magyar iskola nem tud előteremteni.

Szerencsére birtokukban van az angol nyelvű *Britannica Enciklopedia* sorozatnak mind a huszonnégy kötete, a kiegészítő CD lemezzel, és ennek nagy hasznát veszik a szaktanárok, akiknek jelentős része beszél angolul. Eszes Erzsébet amiatt is panaszkodott, hogy egyre drágábbak az idegen nyelvű szakkönyvek. „Egy angol nyelvű jobb tanári matematika-kézikönyvért ma 15-18 ezer forintot is elkérnek – jegyezte meg –, de rendszerint a valamire való számítástechnikai kiadványok ára is már öt számjegyű.”

Jelenleg két angol nyelvű lap jár az iskolának, a *BBC English* és a *Newsweek*. A magyar nyelvű hetilapok és folyóiratok közül kereken negyvenre fizetnek elő, köztük a szaktanárok módszertani lapjaira és a szakirányú folyóiratokra.

Olvasó diákok

Évente átlagosan hatszáz diák koptatja a Trefortban az iskolapadokat. A most folyó tanévben 612 beiratkozott tanulójuk van. Elvileg minden gyerek tagja a könyvtárnak, és a szabadpolcos rendszer révén szinte mindenki igénybe veszi a szolgáltatásait a tanév folyamán, de elvitelre nem mindenki kölcsönöz ki könyveket. 1993-ban 163 tanuló 571 kötetet, 1994-ben 305-en 1080-at, 1995-ben 293 diák 1176 könyvet vett kölcsön a könyvtárból.

Eszes Erzsébet azt figyelte meg, hogy újabban mind több tanuló jár olvasgatni az ő birodalmába. Az utóbbi két évben észrevehetően emelkedett a kötelező olvasmányok iránti érdeklődés is. Nemegyszer hallja a fiataloktól, hogy otthon a családnak már az olcsóbb, fűzött könyvek, például az iskolai kötelező olvasmányok vásárlására sem telik. Sokan emiatt forgatják itt a könyvtárban a folyóiratokat és a kézikönyveket is. Tartalmi szempontból a tanulóifjúság körében ez idő tájt egyértelműen a számítástechnika a sláger téma.

Vannak, akik csak egy jó szóra térnek be a könyvtárhoz, aki szinte baráti kapcsolatban áll olvasni szerető tanítványaival. Eszes Erzsébet heti négy órában németet tanít. Mint mondja, roppant fontos, hogy a könyvtáros legalább néhány órában tanítson is, mert ily módon még gyümölcsözőbb emberi viszony alakul ki a könyvtáros tanár és a tanulók között.

A könyvtár kötelező nyitvatartási ideje heti húsz óra, Eszes Erzsébet azonban ennek csaknem a kétszeresét teljesíti. Hogy miért? „Elrontottak a kollégák és a tanulók, vagy talán én kényeztettem el őket, mert nem tudok nemet mondani az érdeklődőknek „záróra” után sem; délelőtt és délután egyaránt rendelkezésükre állok. Én már csak ilyen maradok; mert szeretem a hivatásomat, a kultúrát és a fiatalokat.”

Látogatásom végén a könyvek és az iskolai könyvtárak jövőjéről folytattunk eszmecsere-t. Sem a könyvtáros kollegina, sem az igazgató nem nyilatkozott borúlátóan. „Aranyosak, érdeklődők a mai diákok, szeretik a könyveket, állapította meg Eszes Erzsébet, s azzal pedig, hogy évről évre növekszik az audiovizuális ismerethordozók száma, a könyvforgalom, az olvasási kedv szükségszerűen nem esik vissza. Ez számomra megnyugtató.”

„Nekem is van sokféle csodamasinám otthon, vallotta be Varga Lajos igazgató úr, de azért verseket és regényeket nem a számítógép képernyőjéről olvasok. Leemelek egy könyvet a polcról, aztán kényelmesen elhelyezkedem a fotelben. Nagyszerűek az ilyen esték! Tegnap este például ismét Kosztolányi Dezső verseiben merültem el. Szerintem a Gutenberg-galaxisnak a 21. században sem lesz vége.”

P. Kovács Imre

A Könyvtári és Informatikai Kamara hírei

Beszámoló a Könyvtári és Informatikai Kamara
1995 és 1996 májusa közötti időszakban végzett munkájáról

Az elmúlt évet a Kamara alap célkitűzései szempontjából kívánom értékelni. A Könyvtári és Informatikai Kamara egyrészt a könyvtárak érdekképviseleti és érdekérvényesítő szervezete, másrészt annak a folyamatnak támogatója, amely hozzájárul a könyvtári környezet, illetve a könyvtárak korszerű átalakításához. Ezen szempontok szerint az elmúlt évünk igen sikeres, sőt nyugodtan állíthatom, hogy a legsikeresebb volt.

1995 októberében rendeztük meg, együttműködve a többi könyvtári szervezettel, az „Összefogás a könyvtárakért” országos akciósorozatot. Ez a kampány a könyvtárakon keresztül a társadalom jelentős részét is megmozgatta, figyelmüket a könyvtárakra, a könyvtári szolgáltatásokra, a könyvtárak új szerepkörére irányította.

Úgy gondolom, hogy mind a Kamara, mind az egész könyvtáros társadalom ez alatt a hét alatt kitett magáért és bebizonyította, hogy egy jó cél érdekében képes összefogni és együttműködni. Ez összhangban volt a program célkitűzésével is, nevezetesen az összefogás példázásával és a könyvtárak új arculatának megjelenítésével.

Felismerve az ügy fontosságát az akció fővédnökségét elvállalta Göncz Árpád köztársasági elnök, a védnökök között volt a kultuszminiszter, a kulturális és informatikai terület szakmai szervezeteinek elnökei mellett a Rádió és Televízió elnöke is. Sikerült megnyerni és a program mellé állítani a társadalmi és gazdasági élet számos képviselőjét is.

Ez volt az első, egy egész hétig tartó olyan rendezvénysorozat, amikor a könyvtárakkal, a könyvtárüggyel naponta foglalkoztak az országos napilapok, a TV, a rádió, a helyi lapok és a média. Mindez történt azért, mert a szakma egésze magáénak érezte ezt a programot, és országszerte mindenki érdeklődésére számotartó rendezvények születtek. Minden bizonnyal olyan hét volt, hogy a társadalom egésze számára fogalmazódott meg a könyvtárak alapvető, a társadalom szempontjából fontos szerepe: az, hogy a könyvtárak aktív részesei és segítői a társadalmi és gazdasági változásoknak.

Ugyanakkor ezzel a programmal csatlakoztunk az Európában már eddig hasonló akciókat megrendezett országokhoz is. Úgy gondolom, a könyvtáraknak

sikerült elfogadtatni új arculatukat, nevezetesen azt, hogy a könyvtár több mint a könyvkölcsönzés és olvasás helye, annál inkább a társadalmi és gazdasági átalakulás és struktúraváltás alapintézménye.

Az összefogást példázva, a településeken, régiókban a szakmai szervezetek közös rendezvényei is bizonyosságot adtak arra, hogy a többszínűség csak erősíti és segíti a kitzűzött célok megvalósítását. Újfajta kapcsolatok születtek ugyanakkor a könyvtárak között is egy-egy helyi vagy regionális együttműködés keretében, így a teljesség igénye nélkül említeném a debreceni könyvtárak rendezvény-sorozatát, amelybe a városi könyvtártól kezdve az egyetemi könyvtárig mindenki bekapcsolódott, vagy a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár és a Pest megyei könyvtárak közös autós felvonulását, a három dél-dunántúli megye, Baranya, Somogy és Tolna közös rendezvényeit.

A Kamara célkitűzéseit a minisztérium erkölcsileg is magáévá tette, legfelsőbb szinten képviseltette magát a rendezvényeken és pénzügyileg is támogatta a programot. A kecskeméti megnyitó rendezvényen jelentette be az akkori miniszter az 1996-ra tervezett Közkönyvtárak éve programot, ami – mint tudjuk – sajnos meghiúsult.

Az összefogás mint fogalom azonban további programokban újból és újból megjelenik, utalnék itt az elmúlt hónap nyíregyházi rendezvényére „Hazai összefogás, európai együttműködés” címmel, illetve arra a tényre, hogy a Nemzeti Kulturális Alap ebben az évben is szándékozik hasonló jellegű programokat támogatni. Különböben az összefogás legfőbb szponzora az MKM mellett a Nemzeti Kulturális Alap volt, köszönet érte.

Természetesen a szakmai szervezetek és különböző fórumok munkájában a KIK képviselői a megszokott aktivitással vettek részt az elmúlt időszakban is. Munkájukról a kamarai híradón keresztül tagságunk rendszeresen értesülhetett, ezért most csak néhányat emelnék ki ezek közül:

- a Magyar Kulturális Szövetség elnökségi és választmányi ülésein,
- a Nemzeti Kulturális Alap Könyvtári Szakmai Kollégiumának munkájában,
- a Magyar Könyvalapítvány kuratóriumában,
- a Művészeti és Szabadművelődési Alapítvány kuratóriumában,
- a Szinnyei díj kuratóriumában,
- a Könyv Könyvtár Könyvtáros szerkesztőbizottságában,
- a Magyar Adatbázisforgalmazók Szövetségének elnökségében,
- az Országos Könyvtárügyi Tanács munkájában rendszeresen részt vettünk.

Új együttműködési megállapodást írtunk alá a Magyar Könyvtárosok Egyesületével, ennek szövege a szakajtóban is megjelent, reméljük, hogy ez jó alapot ad a részünkről mindig alapvető fontosságúnak ítélt korrekt szakmai együttműködéshez.

Idén szándékozunk együttműködési megállapodást kötni a MTESZ-szel.

Részt vettünk a KKDSZ által a közgyűteményi szakmai szervezetek részére szervezett megbeszélésen, ahol megvitattuk a kormány és a szakszervezetek közötti hároméves megállapodás tervezettel kapcsolatos problémákat, valamint a Kulturális Érdekegyeztető Tanács ügyrendjét.

A Magyar Rádió Közalapítvány kuratóriumába - 27 kulturális és közművelődési szervezet közös megegyezésével - a Kamara képviselőjét delegálták.

Közösen kezdeményeztük az Egyetemi Könyvtárigazgatók Kollégiumával az MKM helyettes államtitkáránál, hogy a felsőoktatási könyvtárak fejlesztésének és működőképességének megőrzése érdekében legyen lehetőség könyvtári projektek meghirdetésére. A helyettes államtitkár úr kérésére közös javaslatot készítettünk a felsőoktatási könyvtárak normatív finanszírozásával kapcsolatban.

Mint azt már többször is említettem, különösen fontosnak tartjuk azt a megkezdett munkát, amely a könyvtáraknak a változásokhoz való igazodását segíti elő. Az 1994-ben nagy sikerrel megrendezett lakitelki management tanfolyam anyagát kétnyelvű kiadványban jelentettük meg, amellyel a két angol előadó osztatlan elismerését is kívívtuk.

Ebben az évben ismét management tanfolyamot szervezünk, ezúttal Salgótarjánban és november hónapban. A tanfolyamra előzetes felmérés alapján eddig 23 fő jelentkezett, még néhány fő jelentkezését várjuk. A tanfolyam megrendezését a Nemzeti Kulturális Alap is támogatja.

Sikeres volt a brit-magyar államközi együttműködési program keretében elkészített pályázatunk. A projekt célja egy megyei könyvtár, nevezetesen a kecskeméti Katona József Megyei Könyvtár stratégiai tervének, szolgáltatási hatékonyság elemzésének és átfogó minőségetlv irányításának kidolgozása a modellértékű felhasználás érdekében, angol szakértőkkel közösen.

Két szakmai nap megrendezésére került sor ebben az évben, mindkét esetben egy-egy tagozat kezdeményezésére. A Tudományos és Szakkönyvtári Tagozat a közbeszerzési törvénnyel kapcsolatban felmerült kérdések tisztázása érdekében a törvényalkotókat hívta meg nyílt szakmai napjára. Az ott született határozat alapján, az Egyetemi Könyvtárigazgatók Kollégiumával közösen, a Közbeszerzési Tanácshoz fordultunk azzal a kéréssel, hogy adjanak ki olyan ajánlást, miszerint a dokumentumok nem minősülnek árunak. Levelünkre választ még nem kaptunk, de a Periodika Kör hasonló témájú konferenciáján elhangzottak alapján úgy tűnik, hogy javaslatunkkal nem értenek egyet. Ezen a konferencián biztatást kaptunk a Közbeszerzési Tanács elnökétől a könyvtári terület speciális kérdéseivel foglalkozó ajánlás megfogalmazására. Ennek elkészítése folyamatban van.

A Városi Könyvtári Tagozat szakmai napjának témája az államháztartási reform volt. A reformmal kapcsolatos eddigi munkálatokról az előkészítő bizottság tagjai adtak tájékoztatást. A Pénzügyminisztérium Államháztartási Reform Titkárságának vezetője a további munkákhoz kérte szakmai segítségünket is. Folytatásként összel egy konferenciát rendezünk az államháztartási reform témakörben, amelynek megrendezését a Nemzeti Kulturális Alap is támogatja.

Szakmai napot tervez a Munkahelyi Tagozat is, mégpedig a más könyvtárakhoz, intézményekhez integrálódott szakszervezeti könyvtárak tapasztalatainak megismerése, illetve esetlegesen újabb lehetőségek felkutatása céljából.

A Megyei Könyvtári Tagozat igen aktívan tevékenykedett a Közkönyvtárak éve előkészítésében, és annak meghiúsulása után az NKA Könyvtári Szakmai Kollégiumának pályázati lehetőségeit vitatta meg.

Örömmel jelenthetem, hogy a területi tagozatok létszáma egy tagozattal nőtt, megalakult a Kisalföldi Tagozat az Összefogás a könyvtárakért rendezvénysorozat megyei megnyitóján. Képviselőtüket a tagkönyvtárak évente felváltva látják majd el, jelenleg Horváth Sándor Domonkos, a Győri Városi Könyvtár igazgatóhelyettese a képviselő.

Végül néhány szó az előttünk álló feladatokról: a könyvtárak gyors információs tevékenységét kívánjuk támogatni, erre példa a Könyvtári Levelező/lap újra indítása, ezt a könyvtárak maguk is igényelték. Úgy gondolom a beszámolóból is kiderült, hogy emellett számos feladat vár ránk ebben az évben is.

Beszámolómat minden évben azzal szoktam befejezni, hogy nagyobb aktivitást kértem tagjainktól. Most azt mondhatom, hogy az elmúlt év példázta, hogy mindenki számára fontos cél megvalósításában aktívan részt vesznek a könyvtárak és a könyvtárosok.

Köszönöm mindenki munkáját a magam és a képviselő testület nevében. Igérem, hogy továbbra is sok lehetőséget próbálunk teremteni az együttműködésre.

Zalainé Kovács Éva elnöki beszámolója a kamara május 29-i közgyűlésén hangzott el.

